

Vlastní hodnocení a řízení kvality odborných škol

Zajišťování kvality vzdělávání a s tím související pojmy autoevaluace¹ a řízení kvality školy jsou v posledních letech v ČR diskutovanými pojmy a „novou“ činností škol. Zdá se, že tento jev souvisí s trendem pozorovatelným v rozvinutých zemích, kdy dochází k deregulaci školských systémů, decentralizaci a k posílení autonomie škol, tedy k přesouvání pravomocí na nižší úroveň řízení. Mění se tak zažitý model pedagogické evaluace, kdy největší impuls byl vnesen školským zákonem prostřednictvím zavedení povinného vlastního hodnocení školy (autoevaluace) a hodnocení Českou školní inspekcí (externí evaluace). V souvislosti s tím jsou kladeny mnohem větší nároky na ředitele školy, obecněji management škol. Systém řízení kvality školy se stává významným předmětem zájmu ředitelů škol.

☞ V souvislosti se zavedením povinnosti vlastního hodnocení škol však zůstávají nevyjasněné otázky: do jaké míry vyhovuje školám předepsané vlastní hodnocení školy, jak vnímají procesy sebehodnocení, jaké postupy sebehodnocení reálně využívají, jak sebehodnocení probíhá, kdo se na škole sebehodnocení věnuje, jak se pracuje s výsledky sebehodnocení apod. A stejně tak zůstávají nezodpovězené otázky, jaké systémy řízení kvality jsou v praxi používány, jaké oblasti kvality jsou pro školy významné, jaké prvky ovlivňují kvalitu školy. Odpověď na tyto a další související otázky lze získat jen na základě šetření ve školní praxi.

☞ Při hledání odpovědi na výše uvedené otázky bylo využito informací z prostředí středních škol pomocí dotazníkového šetření, které realizoval NÚOV v červnu–červenci 2006. S vybranými výsledky šetření se můžete seznámit na následujících stránkách.

Charakteristika respondentů

☞ Při dotazníkovém šetření bylo osloveno 1117 středních škol v celé České republice. Ke stanovenému datu 14. 7. 2006 vyplnilo elektronický dotazník 315 škol, což představuje návratnost 28,2 %. Při celkovém počtu cca 1460 středních škol v ČR tak výzkumný soubor pokrývá cca 22 % všech středních škol v ČR.

☞ Typově se jednalo o dvě třetiny středních odborných škol (63 %) účastnících se dotazníkového šetření. Pětinu respondentů (18 %) tvořili zástupci středních odborných učilišť. Desetina respondentů byla z vyšších odborných škol (11 %). Minimum respondentů tvořily praktické školy (4 %) a gymnázia či lycea (3 %).

☞ Dotazníkového šetření se zúčastnily školy ze všech 14 krajů České republiky. Při porovnání podílu rozdělení respondentů podle krajů a zřizovatele s daty obsaženými ve Statistické ročence školství 2005/2006 – Výkonové ukazatele vyplývá, že v některých krajích odpověděl rozdílný počet respondentů než je rozložení škol v krajích a podíl škol tříděných dle zřizovatele. Podíl respondentů dotazníkového šetření kategorizován dle zřizovatele spíše odpovídá podílu středních škol v ČR dle zřizovatele. Na dotazník zareagovalo více soukromých škol (21 %), než je jejich podíl v ČR (18 %). Podíl respondentů z veřejných škol a z církevních škol odpovídá podílu tohoto typu škol v ČR.

☞ Dotazníkového šetření se převážně zúčastnili vedoucí pedagogičtí pracovníci. Své odpovědi uvedli ředitelé tří čtvrtin škol (74 %). Skoro jednu čtvrtinu respondentů (24 %) tvořili zástupci ředitele školy. Dotazníkového šetření se zúčastnili čtyři učitelé, jeden výchovný poradce a jeden manažer jakosti.

☞ Skoro polovina respondentů (49 %) má při vlastním hodnocení školy roli vedoucího týmu pro sebehodnocení školy. Téměř polovina respondentů (46 %) vnímá svoji roli z pozice člena vedení školy, které pověřuje tým kolegů realizaci sebehodnocení. 11 respondentů je členy týmu pro sebehodnocení školy.

Zkušenosti s vlastním hodnocením školy

☞ Na základě vyhodnocení získaných odpovědí lze konstatovat, že většina škol (83 %) již v předcházejících letech získala nějaké zkušenosti s vlastním hodnocením školy.

☞ Při analýze výsledků vzdělávání využívají při vlastním hodnocení tři čtvrtiny škol (74 %) analýzu výsledků maturitní zkoušky žáků. Analýzu výsledků závěrečných zkoušek využívá necelá polovina škol (42 %). Tři čtvrtiny škol (73 %) provádí v rámci vlast-

ního hodnocení analýzu hodnocení klasifikace žáků. Dvě třetiny škol (66 %) analyzují v rámci vlastního hodnocení výsledky testování znalostí a dovedností žáků podle testů vytvořených organizacemi jako je CERMAT, Kalibro, SCIO aj. Polovina škol (51 %) provádí v rámci vlastního hodnocení rozbor příčin neúspěchu žáků (např. rozebírá důvody pro opakování ročníku či zhoršení prospěchu). Polovina škol (50 %) analyzuje při vlastním hodnocení výsledky žáků ve školních (ředitelských) písemných pracích či testech. Rozbor úspěšnosti žáků v soutěžích, přehlídkách apod. realizuje v rámci vlastního hodnocení polovina škol (50 %). Rozborem úspěšnosti žáků při přijímacím řízení na vysoké školy se při vlastním hodnocení zabývá téměř třetina škol (30 %). Analýzou výsledků srovnávacích testů připravovaných a zadávaných ve spolupráci s jinými školami se zabývá ve vlastním hodnocení minimum škol (9 %).

☞ V rámci vlastního hodnocení řízení školy většina škol (90 %) využívá specifický nástroj školství – hospitaci. Dále tři čtvrtiny škol (77 %) provádí rozbor pedagogické a další školní dokumentace. Skoro tři čtvrtiny škol (69 %) realizují analýzu řízení financí školy. Polovina škol (54 %) se zabývá analýzou rizik školy. Více než třetina škol (36 %) provádí rozbor ocenění, stížností a ohlasů v médiích.

☞ Pro získávání zpětné vazby při vlastním hodnocení využívá většina škol (79 %) řízené rozhovory s učiteli. Dvě třetiny škol (68 %) využívají řízený rozhovor s žáky. Více než polovina škol (61 %) používá dotazníky nebo ankety pro žáky. Nadpoloviční většina škol (58 %) rovněž realizuje řízené rozhovory s rodiči. Necelá polovina škol (42 %) využívá dotazníky či ankety pro učitele a provádí řízený rozhovor se sociálními partnery. Čtvrtina škol (25 %) využívá dotazníky a ankety zaměřené na jiné skupiny respondentů než jsou žáci či učitelé.

→

¹ S ohledem na terminologickou nevyjasněnost v ČR jsou v tomto textu pojmy autoevaluace, sebehodnocení a vlastní hodnocení školy považovány za synonyma, i když si je autor vědom jejich rozdílnosti.

☞ Z dalších metod vlastního hodnocení téměř polovina škol (41 %) využívá sebehodnocení skupin pedagogů. Asi pětina škol (19 %) využívá sebehodnocení skupin žáků. Necelá desetina škol (8 %) využívá sebehodnocení nepedagogických pracovníků.

☞ Jednotlivě školy uváděly jako další metodu vlastního hodnocení:

☞ ve vztahu k výsledkům vzdělávání:

- analýzu tvůrčí práce studentů,
- evaluační dotazníky (každý rok v jednotlivých ročních a oborech), v závěrečném ročníku pak tzv. komplexní hodnocení studia,

☞ ve vztahu k výchově:

- analýzu nárůstu omluvené absence žáků,
- dotazník B3 zjišťující kvalitu třídních kolektivů,

☞ ve vztahu k žákům, studentům či absolventům:

- zpětnou vazbu od žakovské rady,
- zpětnou vazbu od studentské rady VOŠ (nikoli školské rady), kdy zástupci studijních skupin se schází s vedením školy a pověřeným pedagogem a přednášejí své podněty a připomínky,

☞ anketní oslovení absolventů školy,

☞ ve vztahu k řízení školy:

- vyhodnocení koncepce školy, střednědobého plánu a ročního plánu práce školy,
- porady,
- pravidelné uplatňování systému dílčích (pololetních a ročních) hodnocení práce předmetových a metodických komisí,

☞ hodnocení projektové činnosti školy a kvality jednotlivých projektů (mobility, rozvojové projekty, žakovské projekty apod.),

☞ dotazník pro hodnocení kultury školy,

☞ ve vztahu k učitelům a vedoucím pracovníkům:

- dotazník pro učitele získaný od ČŠI,
- sebehodnocení skupin pedagogů každé čtvrtletí zaměřené na rozbor vzdělávacího procesu žáků, kteří dosáhli nejhorších studijních výsledků,

☞ sebehodnocení vedoucích pracovníků,

☞ ve vztahu k školské radě:

- rozbor spolupráce se školskou radou,
- zpětná vazba od školské rady,

☞ ve vztahu k zřizovateli:

- rozbor spolupráce se zřizovatelem,

☞ ve vztahu k sociálními partnerům a trhu práce:

- neformální rozhovory a jednání s partnery školy (jiné školy, sociální partneři atd.),

☞ pracovní setkání se sociálními partnery školy zaměřená na problematiku obsahu studia vzhledem k potřebám firem a organizací,

☞ dotazníky s názory sociálních partnerů,

- spolupráce s úřadem práce.

Nejvýznamnější výsledky vlastního hodnocení škol a jejich využití

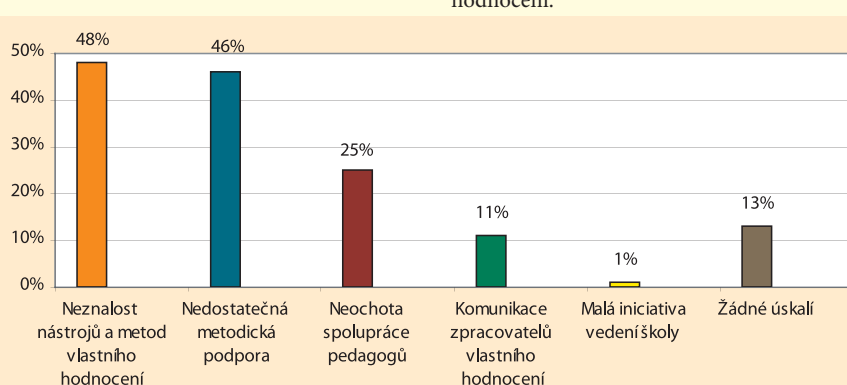
☞ Z šetření vyplynulo, že s výsledky vlastního hodnocení školy nejvíce pracuje vedení školy při řízení školy. Většina respondentů

uvedla, že na základě výsledků sebehodnocení ředitel/ka přijímá opatření a ukládá úkoly pedagogickým pracovníkům. Zjištění vyplývající z vlastního hodnocení se promítají do plánování činnosti na většině škol. Na většině škol uložené úkoly vyplývající ze sebehodnocení kontroluje ředitel/ka školy a vyžaduje jejich plnění. Na třech čtvrtinách škol se zjištění promítají do plánu kontrolní činnosti ředitele. Zjištění se zabývá pedagogická rada a navrhuje potřebná opatření na skoro třech čtvrtinách škol. Výše uvedené aktivity se neprovádějí v průměru na minimu škol. K uvedeným využitím sebehodnocení se nevyjádřila v průměru šestina respondentů.

☞ Výsledky sebehodnocení vedou ke změnám kurikula a ke změnám metod výuky na dvou třetinách škol. Na dvou třetinách škol zjištění vlastního hodnocení vedou ke změnám ve formách a metodách výuky. Je-li to možné, tak zjištění vedou k úpravám učebního plánu, příp. vzdělávacího obsahu též na dvou třetinách škol. Na nadpoloviční většině škol se zjištění sebehodnocení zabývají metodické orgány a navrhují potřebná opatření. Výše uvedené aktivity se neprovádějí v průměru na desetíně škol. K uvedeným využitím sebehodnocení se nevyjádřila v průměru čtvrtina respondentů.

☞ Na polovině škol se výsledky sebehodnocení promítají do dalšího vzdělávání učitelů. Na základě výsledků sebehodnocení doporučuje na třech pětina škol vedení pedagogům účast v kurzech dalšího vzdělávání. Na téměř polovině škol si učitelé sami vybírají další vzdělávání podle potřeb svého rozvoje, jak je ukázalo vlastní hodnocení školy. Na základě sebehodnocení se vytváří plány profesního rozvoje pedagogů na skoro polovině škol. Výše uvedené aktivity se neprovádějí v průměru na pětíně škol. K uvedeným využitím sebehodnocení se nevyjádřila čtvrtina respondentů.

Úskalí spojená s vlastním hodnocením školy

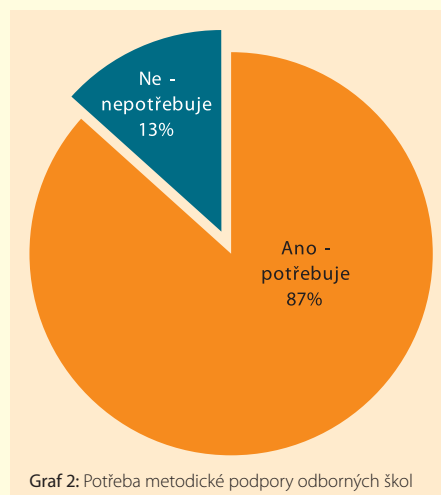
Graf 1: Úskalí spojená s vlastním hodnocením odborných škol

☞ Téměř polovina škol se setkala s neznalostí nástrojů a metod vlastního hodnocení. Pro téměř polovinu škol je úskalím nedostatečná metodická podpora. Čtvrtina respondentů považuje za úskalí na své škole neochotu pedagogů ke spolupráci. Více než desetina škol se setkala s problémy, které na-

staly při komunikaci zpracovatelů vlastního hodnocení. Minimum škol označuje jako úskalí malou iniciativu vedení školy. Více než osmina škol nevedla žádné úskalí spojené se sebehodnocením školy.

☞ Více než čtvrtina škol se setkala jak s neznalostí nástrojů, metod vlastního hodnocení, tak i s nedostatečnou metodickou podporou. Sedmina škol se obává neochoty pedagogů ke spolupráci v kombinaci s neznalostí nástrojů a metod sebehodnocení školy. Desetina škol považuje za úskalí neochotu pedagogů ke spolupráci a zároveň nedostatečnou metodickou podporu.

Metodická pomoc k vlastnímu hodnocení

Graf 2: Potřeba metodické podpory odborných škol

☞ Z šetření jasně vyplynulo, že většina škol potřebuje metodickou pomoc při vlastním hodnocení. Tři čtvrtiny škol by uvítaly dostupné metodické materiály k vlastnímu hodnocení. Tři pětiny by se rády inspirovaly příklady dobré praxe zveřejněnými na webových stránkách. Dvě pětiny škol by rády absolvovaly školení k vlastnímu hodnocení. Čtvrtina škol si přeje konzultace k tomu, jak provádět vlastní hodnocení a pětina škol by uvítala informace ze zahraničí o vlastním hodnocení.

Informovanost o systematických nástrojích pro řízení kvality na školách

☞ Tři čtvrtiny škol se již informovaly o některém z nabízených systematických nástrojů pro sebehodnocení případně řízení

→

kvality (norma ISO 9001:2000, norma ISO 9004:2000, Metodika ISO/IWA 2, Model excelence EFQM, Model CAF, SWOT/TOWS analýza, Společný rámec pro zajišťování kvality – CQAF, Rámec pro sebehodnocení podmínek vzdělávání publikovaný občanským sdružením AISIS, přístup TQM, Balanced Scorecard, případně jiný nástroj). Čtvrtina škol nebyla doposud informována.

SWOT/TOWS analýza, Společný rámec pro zajišťování kvality – CQAF, Rámec pro sebehodnocení podmínek vzdělávání uváděný občanským sdružením AISIS, přístup TQM, Balanced Scorecard, případně jiný nástroj). Aplikací výše uvedených nástrojů se nezabývá necelá polovina škol.

☞ Nejčastěji aplikovanou systematickou metodou sebehodnocení na školách, vychá-

☞ Norma ISO 9004:2000 – zavádí ji pět škol;

☞ Model excelence EFQM aplikuje jedna škola;

☞ Metodika ISO/IWA 2:2003 – směrnice pro aplikaci ISO 9001:2000 ve vzdělávání – zavádí ji 1 škola;

☞ Společný rámec pro zajišťování kvality (CQAF) podporovaný Evropskou sítí pro zajišťování kvality v odborném vzdělávání (ENQA-VET) nepoužívá žádná škola;

☞ Nástroj pro strategické řízení Balanced Scorecard nepoužívá žádná škola.

27 škol uvedlo, že používá i jiný, v nabídce neuvedený nástroj pro sebehodnocení, případně řízení kvality. Jako další používané nástroje byly uvedeny tyto:

☞ 11 škol uvedlo vlastní postup, přístup k sebehodnocení, kdy jde např. o:

→ hodnocení vlastních výstupů, problémových okruhů;

→ subjektivní názory založené na pedagogických zkušenostech;

→ vlastní účelovou analýzu a zřizovatelem předepsanou strukturu zprávy či uvádění požadovaných údajů;

→ všeobecnou, co nejširší zpětnou vazbu od žáků, rodičů a odborné veřejnosti;

→ vlastní dotazník kultury školy;

→ srovnávací metodu;

☞ 6 škol upřesnilo informace o zavádění normy ISO 9001: 2000 na škole;

	ISO 9001:2000	ISO 9004:2000	Metodika ISO/IWA 2	Model EFQM	Model CAF	SWOT – TOWS analýza	Společný rámec pro zajišťování kvality (CQAF)	Rámec pro sebehodnocení podmínek vzdělávání	Přístup TQM
informované školy	35 %	14 %	3 %	4 %	5 %	56 %	2 %	9 %	18 %
neinformované školy	46 %	54 %	61 %	61 %	61 %	30 %	58 %	57 %	52 %
neodpovězeno	17 %	30 %	34 %	34 %	33 %	13 %	39 %	33 %	29 %

Tab. 1: Informovanost o systematických nástrojích pro řízení kvality na školách

☞ Více než polovina škol má informace o SWOT/TOWS analýze. Třetina škol se již informovala o normě ISO 9001:2000. O přístupu TQM je informována skoro pětina škol. Normy ISO 9004:2000 zná sedmmina škol. Skoro desetina škol je informována o Rámci pro sebehodnocení podmínek vzdělávání, který publikovalo občanské sdružení AISIS. Málo známými nástroji mezi školami jsou:

☞ Model CAF (společný hodnotící rámec);

☞ Model excelence EFQM;

☞ Metodika ISO/IWA 2:2003 – směrnice pro aplikaci ISO 9001:2000 ve vzdělávání;

☞ Společný rámec pro zajišťování kvality (CQAF) podporovaný evropskou sítí pro zajišťování kvality v odborném vzdělávání;

☞ Nástroj pro strategické řízení Balanced Scorecard.

☞ 18 škol uvedlo i jiný, v nabídce neuvedený nástroj pro sebehodnocení, případně pro řízení kvality. Mají na škole informace o následujících způsobech:

☞ vlastním nástroji (tj. dotazníkové šetření, kritéria, techniky zpětné vazby);

☞ zatím získávají informace o sebehodnocení při různých příležitostech (na konferencích, od konzultantů, z porad ředitelů stejného typu školy);

☞ nástrojích získaných od komerčních subjektů (ATTEST, hodnocení firmou International Education Society – IES);

☞ nové závěrečné zkoušce navrhované při řešení systémového projektu Kvalita I;

☞ o využití výroční zprávy;

☞ o metodickém doporučení od zřizovatele.

Aplikování systémů řízení kvality na školách

☞ Více než polovina škol aplikuje alespoň jeden z nabízených systematických nástrojů pro řízení kvality (norma ISO 9001:2000, norma ISO 9004:2000, Metodika ISO/IWA 2, Model excelence EFQM, Model CAF,

zející z teorie řízení, je SWOT/TOWS analýza, kterou používá necelá polovina škol.

☞ Ostatní systematické nástroje pro sebehodnocení případně řízení kvality, i když jsou na školách známé, nejsou používány. Normu ISO 9001:2000 aplikuje 26 škol (8 %), dvě třetiny škol nemají systém řízení kvality ve shodě s normou a čtvrtina škol neodpověděla. 24 škol používá při svém řízení přístup TQM. Necelá polovina škol tento přístup ne-

	ISO 9001:2000	ISO 9004:2000	Metodika ISO/IWA 2	Model EFQM	Model CAF	SWOT – TOWS analýza	Společný rámec pro zajišťování kvality (CQAF)	Rámec pro sebehodnocení podmínek vzdělávání	Přístup TQM
aplikující školy	8 %	1 %	0 %	0 %	0 %	40 %	0 %	3 %	7 %
neaplikující školy	65 %	48 %	48 %	48 %	47 %	32 %	47 %	47 %	46 %
neodpovězeno	26 %	49 %	51 %	50 %	49 %	27 %	51 %	48 %	46 %

Tab. 2: Aplikování systémů řízení kvality na školách

používá a podobný počet škol neodpovědělo. Minimálně používanými nástroji jsou:

☞ Rámec pro sebehodnocení podmínek vzdělávání;

☞ Model CAF (společný hodnotící rámec) aplikují dvě školy;

☞ 5 škol uvedlo vlastní dále nespécifikovaný systém řízení kvality;

☞ EVOS (systém hodnocení kvality vyšších odborných škol) aplikovaly 2 školy;

☞ systém od firmy IES London² používají 2 školy.

Věra Beránková 15. 7. 1947 – 1. 5. 2008

na ni všichni, kdo potřebovali novou židli, stůl nebo třeba jenom pravítko. Každému

P a t ř i l a k těm, s nimiž se každý z nás setkával nejčastěji. Pracovala v hospodářském oddělení, které posléze více než osmnáct let vedla. Obraceli se

ochotně vyhověla a ještě mu navíc vnukla pocit, že je to normální, když věci dobře dopadnou. Věru vždy zajímalo, jak se druhému daří a čím by mu případně mohla pomoci. Možná i proto leckdy řešila naše drobné starosti ještě předtím, než jsme si je sami uvědomili. O to raději jsme ji měli, takovou si ji budeme pamatovat.

Věra Beránková pracovala v ústavu čtyřia dvacet let, od čtyřiaosmdesátého. A během té doby jsme mohli každý den odněkud zaslechnout její nakažlivý smích. Ať už na pracovním stole leželo cokoli, svět byl v tu chvíli o něco veselejší.

I proto platí, že Věra Beránková odešla příliš brzy.

Čest její památce!

² www.ies-info.com/IES-certification-institution/cz

Kdo je kdo v NÚOV

PhDr. Helena Úlovcová

12. května 1960 v České Lípě

Je absolventkou Filozofické fakulty UK v Praze. V Národním ústavu odborného vzdělávání pracuje od roku 1993, náměstkyní ředitelky NÚOV a vedoucí sekce pro koncepci odborného vzdělávání, analýzy a informace je od roku 2002. Od roku 2004 je členkou řídicího výboru Evropské nadace profesní přípravy (ETF) v Turíně.

Zabývá se především problematikou trhu práce, uplatnitelnosti absolventů škol a kariérového poradenství.

V letech 1999–2000 se podílela na realizaci grantového úkolu MŠMT „Uplatnění absolventů škol: analýza a výhled“. V letech 2002–2003 byla hlavní řešitelkou grantového úkolu MŠMT Přístup mladých lidí ke vzdělávání a jejich profesní uplatnění, spoluřešitelkou projektů Phare START – znalosti, dovednosti, informace – úspěšný start absolventů na trh práce, RISA – Regionální

Jedním z výstupů tohoto projektu je integrovaný informační systém o uplatnění absolventů škol na trhu práce ISA (www.info-absolvent.cz).

V současné době se zaměřuje na přípravu projektů v oblasti informační a vzdělávací podpory služeb kariérového poradenství, rozvoje celoživotního poradenství.

Za výstižné vyjádření vztahu mezi školou a životem považuje aforismus Gabriela Lauba: „Práce vyžaduje čím dál větší vzdělání; vzdělání čím dál větší práci.“

informační systém o uplatnění absolventů škol.

Od roku 2005 je hlavní manažerkou systémového projektu Vzdělávání – Informace – Poradenství – VIP Kariéra v NÚOV.

Ing. Jiří Vojtěch

2. prosince 1939 v Praze

Absolvent strojní fakulty ČVUT v Praze (1962), postgraduální studium pro vyučující odborných předmětů na průmyslových školách ukončil v r. 1967. Po dvou letech praxe v průmyslovém podniku učil 10 let odborné předměty na SPŠ strojnické v Čelákovících.

Do Výzkumného ústavu odborného školství (nyní Národní ústav odborného vzdělávání) nastoupil v roce 1973 jako odborný pracovník pro obory strojírenské a dopravní. V roce 1981 se stal vedoucím oddělení technických oborů. Zpočátku se věnoval především tvorbě a inovacím pedagogických dokumentů, řízení tvorby učebnic a přípravě pedagogických pracovníků v oblasti strojírenství. Od r. 1990 převážně řeší úkoly koncepčního charakteru, které se vztahují k problematice konstrukce programů studia a jejich tvorbě ve středním odborném školství, ke koncepci rozvoje odborného vzdělávání ve středním školství a k problematice vnějších struktur odborného vzdělávání. Vedle toho je značný a postupně narůstající podíl práce věnován problematice uplatnění absolventů na trhu práce, vývoje struktury pracovních sil a zaměstnanosti a nezaměstnanosti pracovníků i absolventů. Od roku 2002 je vedoucím oddělení analýz trhu práce. Podílil se zejména na přípravě a realizaci šetření problémů přechodu ze střední školy do praxe a dále na výzkumu situace předčasného ukončování studia na středních školách.

V roce 1996 řešitel grantového projektu MŠMT „Kurikulární politika v ČR po roce

analytických prací „Uplatnění absolventů středního odborného vzdělávání ve sféře práce“ a „Analýzy vývoje a struktura trhu práce, vztahu vzdělání a zaměstnanosti a situace absolventů na trhu práce“ (podkladové analýzy pro publikaci k vývoji lidských zdrojů v ČR). V letech 1999–2000 spoluřešitel grantového úkolu MŠMT „Uplatnění absolventů škol: analýza a výhled“.

V roce 2001 spoluřešitel grantového úkolu MŠMT „Vzdělávací síť: prostupnost, efektivita, regiony“, v letech 2002–2003 grantového úkolu MŠMT „Přístup mladých lidí ke vzdělávání a jejich profesní uplatnění“ a projektu Phare „RISA – Regionální informační systém o uplatnění absolventů škol“. Od roku 2005 řídí v rámci systémového projektu VIP Kariéra tvorbu Informačního systému o uplatnění absolventů škol na trhu práce – ISA.

Za svůj hlavní dnešní profesní cíl považuje řízení v loňském roce zprovozněného informačního systému ISA a jeho průběžné zdokonalování ve smyslu jeho sladění se změnami, které přináší kurikulární reforma.

1989 a její odraz ve vývoji oborů přípravy ve středním odborném školství“, v roce 1997 příprava „Standardu středního odborného vzdělávání“. V roce 1998 hlavní řešitel

Vytváření systému a podpora škol v oblasti autoevaluace

☞ Jelikož si je NÚOV vědom potřebnosti systémové podpory v oblasti vlastního hodnocení škol, již od podzimu 2006 pracuje ve spolupráci s MŠMT, NIDV a odborníky z vysokých škol na přípravě individuálního národního (systémového) projektu *Vytváření systému a podpora škol v oblasti autoevaluace – Autoevaluace* pro období 2009–2011. Cílem navrhovaného projektu je podpořit autoevaluační procesy na školách (podle pravidel operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost je možné v rámci oblasti podpory 4.1 podpořit MŠ speciální, ZŠ, G, SOŠ, SOU, ZUŠ, konzervatoře) a vhodně provázat autoevaluaci a externí evaluaci ve spolupráci se školami, zřizovateli a ČŠI tak, aby bylo zajištěno trvalé zvyšování kvality práce škol.

☞ Aby bylo možné dosáhnout uvedeného cíle, bude v rámci projektu vytvořena strukturovaná nabídka ověřených evaluačních nástrojů a postupů, podpůrný poradenský systém, podpořeno sdílení zkušeností mezi školami, vytvořen systém vzdělávání vedoucích pracovníků škol, koordinátorů a poradců pro evaluaci, metodika posuzování kvality autoevaluačních procesů a výstupů s nabídkou vzdělávání pro zřizovatele a ČŠI.

Stanislav Michek

Odborné vzdělávání informační bulletin Národního ústavu odborného vzdělávání

Vychází pětkrát za rok

číslo 3/2008 vyšlo 17. září 2008
bezplatně

Adresa redakce a vydavatele:

NÚOV, Weilova 1271/6, 102 00 Praha 10
ředitel: RNDr. Miroslav Procházka, CSc.
tel.: 274 022 111, fax: 274 863 380
e-mail: nuov@nuov.cz, <http://www.nuov.cz>

Odpovědný redaktor: Vladimír Voznička

Redakční rada:

RNDr. P. Petrovič, CSc., Ing. L. Burešová,
Ing. J. Janeček, RNDr. M. Kadlec,
A. Konopásková, PhDr. Z. Franklová,
V. Voznička

Grafická úprava: Mgr. Ondřej Suchý

Tisk: Tiskárna ZIKMUND

Pražská 18, Praha 10 – Hostivař

Vedeno pod č. registrace MK ČR 6275
ISSN 1210-7387